

DOMSTOL

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom, afsagt den 5. februar 1982 af Tariefcommissie, Amsterdam, i sagen Gebrs. Vismans BV mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Rotterdam

(Sag 47/82)

Ved dom afsagt den 5. februar 1982, indgået til Domstolens justitskontor den 8. februar 1982, har Tariefcommissie, Amsterdam, i sagen Gebrs. Vismans BV, Rotterdam, mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Rotterdam, forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal ordlyden af pos. 07.05 BI i bilag A til Rådets forordning (EØF) nr. 2792/79 af 10. december 1979, EFT nr. L 328, som er »Bønner af arten *Phaseolus mungo* ... fri«, forstås således, at fritagelsen for indførselstold gælder:

- bønner af den art, der betegnes »green gram«,
- bønner af den art, der betegnes »black gram«, eller
- bønner af begge de nævnte arter?

Sag anlagt den 11. februar 1982 af Den italienske Republiks regering mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 61/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Den italienske Republiks regering ved dennes befuldmægtigede, repræsenteret af Avvocatura Generale dello Stato, og med valgt adresse hos den italienske ambassade i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 16. november 1981 i det omfang, der heri bestemmes, at EUGFL — garantisektionen — ikke af de anførte grunde skal dække beløbene 2 264 702 642 lire, 721 953 004 lire, 1 143 616 575 lire og 10 852 510 lire (i alt 4 141 124 731 lire) samt om, at sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den italienske regering har anført, at Kommissionens beslutning er ulovlig, idet det ikke deri er bestemt, at EUGFL skal afholde følgende udgifter:

1. 2 264 702 642 lire for posteringer i forbindelse med salg af interventionskorn; der foreligger en overtrædelse af artiklerne 1, 3 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽¹⁾, af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1723/72 ⁽²⁾, og af artiklerne 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 376/70 ⁽³⁾; myndighedsmisbrug; mangelfuld begrundelse: Kommissionen har ikke bevist, at der ikke er overensstemmelse mellem markedspriserne og de priser, der er blevet fastsat for de varer, det italienske interventionsorgan har solgt, og den kan ikke retmæssigt anvende de gennemsnitspriser, der månedligt beregnes på grundlag af priserne i visse centre i Midt- og Norditalien;
2. 721 953 004 lire for tolerancer på 2 % ved tab på skummetmælkspulver; der foreligger en overtrædelse af artiklerne 1, 3 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70, af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1723/72 samt af artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68 ⁽⁴⁾, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1038/72 ⁽⁵⁾, og af artiklerne 1 og 8 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 990/72 ⁽⁶⁾; myndighedsmisbrug; mangelfuld begrundelse: mens Kommissionen anfører, at støtten alene ydes til mælk, »der benyttes til fremstilling af blandefoder« og ikke til »forarbejdet« mælk, tales der i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 990/72 om »mælk . . .«, som er blevet anvendt til fremstilling af foder . . .«, hvilket kun kan betyde »mælk anvendt i det omtalte foders fremstillingsproces«, altså inklusive det svind, der kan anses for normalt i forbindelse med fremstillingen;
3. 1 143 616 575 lire for støtte til privat oplagring af ost: der foreligger en overtrædelse af artiklerne 1, 3 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70, af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1723/72 samt af artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽⁷⁾, af artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 971/68/EØF ⁽⁸⁾, af artiklerne 16 og 17 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1107/68 ⁽⁹⁾, og af de for kontraktsfortolkning gældende principper; myndighedsmisbrug; mangelfuld begrundelse: forordningerne (EØF) nr. 971/68 og (EØF) nr. 1107/68 gør ganske vist støtten til privat oplagring afhængig af, at der afsluttes en kontrakt, men de siger intet om, at denne skal opfylde bestemte formkrav. I det foreliggende tilfælde har der foreligget en kontrakt, idet vedkommendes gennem ansøgningen udtrykte vilje og AIMAs i godkendelsesskrivelsen udtrykte vilje var overensstemmende, og denne kontraktsafslutning blev retskraftig med den positive kontrol, der blev gennemført af kontrolmyndigheden og dokumenteret i det til formålet udfærdigede protokollat. Den efterfølgende disciplinærakt er en

⁽¹⁾ EFT specialudgave 1970 I, s. 196.

⁽²⁾ EFT Anden serie III, s. 110.

⁽³⁾ EFT specialudgave 1970 I, s. 109.

⁽⁴⁾ EFT specialudgave 1968 I, s. 250.

⁽⁵⁾ EFT specialudgave 1972 II, s. 440.

⁽⁶⁾ EFT specialudgave 1972 II, s. 414.

⁽⁷⁾ EFT specialudgave 1968 I, s. 169.

⁽⁸⁾ EFT specialudgave 1968 I, s. 242.

⁽⁹⁾ EFT specialudgave 1968 II, s. 378.

for Fællesskabets formål absolut overflødig akt, som AIMA har ment alligevel at skulle udfærdige af regnskabsmæssige hensyn;

4. 10 852 510 lire for støtte til oplagring af vin; der foreligger en overtrædelse af artiklerne 1, 3 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70, af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1723/72 samt af artiklerne 5 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 ⁽¹⁾, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2504/71 ⁽²⁾, af artikel 8 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1437/70 ⁽³⁾, og af de for kontraktsfortolkning gældende principper; myndighedsmisbrug; mangelfuld begrundelse: den italienske regering anmoder Domstolen om at tage den problemstilling, der blev afgjort ved Domstolens dom i sag 1251/79 ⁽⁴⁾, op til fornyet overvejelse, og om at omgøre den i denne sag afsagte dom. Domstolen fastslog jo i omhandlede dom, at fællesskabsstøtten ikke var blevet udbetalt af AIMA i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, idet kontrakterne ikke var kommet i stand inden den 15. februar, hvorved det anførtes, at ved »afslutning« måtte forstås skriftlig udformning af kontrakten efter interventionsorganets efterprøvelse af alle relevante spørgsmål. Men det må anerkendes, at kontrakten kan afsluttes uafhængigt af den omtalte efterprøvelse (jf. herved navnlig forordning (EØF) nr. 1437/70, artikel 7, stk. 2) nemlig i det øjeblik, der er overensstemmelse mellem de to parter vilje og på betingelse af, at efterprøvelsen ikke senere falder negativt ud. Under alle omstændigheder er det efter fællesskabsreglens formål, der er i en kritisk situation at fjerne overskudsproduktion af varen fra markedet, nødvendigt at EUGFL afholder de hermed forbundne udgifter, hvilket er blevet afvist af rent formelle grunde.

⁽¹⁾ EFT specialudgave 1970 I, s. 212.

⁽²⁾ EFT specialudgave 1971 III, s. 838.

⁽³⁾ EFT specialudgave 1970 II, s. 410.

⁽⁴⁾ Sml. 1981, s. 205.

Sag anlagt den 11. februar 1982 af Den italienske Republiks regering mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 62/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Den italienske Republiks regering ved dennes befuldmægtigede, repræsenteret af Avvocatura Generale dello Stato, og med valgt adresse hos den italienske ambassade i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 16. november 1981, i det omfang, det heri bestemmes, at EUGFL — garantisektionen — ikke, af de anførte grunde, skal dække beløbene 880 058 997 lire, 3 727 568 990 lire, 78 596 145 lire, 3 610 555 765 lire og 98 951 625 lire (i alt 8 395 731 522 lire) samt om, at sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.